

ΑΠΟΦΑΣΗ (ΕΕ) 2016/2042 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 1ης Σεπτεμβρίου 2016

σχετικά με το καθεστώς ενισχύσεων SA.38418 – 2014/C (πρώην 2014/N), το οποίο η Γερμανία σκοπεύει να εφαρμόσει για την προώθηση της κινηματογραφικής παραγωγής και της διανομής κινηματογραφικών ταινιών*[κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό C(2016) 5551]***(Το κείμενο στη γερμανική γλώσσα είναι το μόνο αυθεντικό)****(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)**

Η ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και ιδίως το άρθρο 108 παράγραφος 2 πρώτο εδάφιο,

Έχοντας υπόψη τη συμφωνία για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο, και ιδίως το άρθρο 62 παράγραφος 1 στοιχείο α),

Αφού κάλεσε τα ενδιαφερόμενα μέρη να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους σύμφωνα με τις εν λόγω διατάξεις ⁽¹⁾ και έχοντας υπόψη τις παρατηρήσεις αυτές,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

1. ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

- (1) Με επιστολή της 4ης Μαρτίου 2014, η Γερμανία κοινοποίησε στην Επιτροπή την τροποποίηση του καθεστώτος ενισχύσεων για την προώθηση της κινηματογραφικής παραγωγής και της διανομής κινηματογραφικών ταινιών (Filmförderungsgesetz, εφεξής «FFG»). Με επιστολή της 17ης Απριλίου 2014 και της 16 Ιουλίου 2014, η Γερμανία διαβίβασε στην Επιτροπή ορισμένα συμπληρωματικά στοιχεία.
- (2) Με επιστολή της 17ης Οκτωβρίου 2014, η Επιτροπή ενημέρωσε τη Γερμανία για την απόφασή της να κινηθεί τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 108 παράγραφος 2 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης («ΣΛΕΕ») σε σχέση με το μέτρο.
- (3) Η απόφαση της Επιτροπής να κινηθεί τη διαδικασία (εφεξής: «απόφαση κίνησης της διαδικασίας») δημοσιεύθηκε στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* ⁽²⁾. Η Επιτροπή κάλεσε τα ενδιαφερόμενα μέρη να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους.
- (4) Με επιστολή της 11ης Δεκεμβρίου 2014, η Γερμανία υπέβαλε παρατηρήσεις για την απόφαση κίνησης της διαδικασίας.
- (5) Επιπλέον, η Επιτροπή έλαβε παρατηρήσεις από ενδιαφερόμενα μέρη. Η Επιτροπή τις διαβίβασε στη Γερμανία, στην οποία δόθηκε η δυνατότητα να υποβάλει τις παρατηρήσεις της: οι παρατηρήσεις της Γερμανίας παρελήφθησαν με επιστολή της 5ης Μαρτίου 2015.

2. ΛΕΠΤΟΜΕΡΗΣ ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΜΕΤΡΟΥ**2.1. Ονομασία και περιεχόμενο του καθεστώτος**

- (6) Η νομική βάση του καθεστώτος είναι ο νόμος FFG, σύμφωνα με την έβδομη τροποποίησή του, με τον οποίο διατυπώνονται οι προϋποθέσεις για την προώθηση των οπτικοακουστικών έργων από το Γερμανικό Ομοσπονδιακό Συμβούλιο Κινηματογράφου (εφεξής «FFA»). Το καθεστώς εγκρίθηκε από την Επιτροπή με την απόφαση στην υπόθεση SA.36753 της 3ης Δεκεμβρίου 2013, για την περίοδο έως την 31η Δεκεμβρίου 2016. Η κοινοποιηθείσα σχεδιαζόμενη τροποποίηση αυτού του καθεστώτος αφορά την οικονομική ενίσχυση υπηρεσιών βίντεο κατά παραγγελία, χωρίς έδρα ή υποκατάστημα στη Γερμανία και την επιβολή φόρου στους παρόχους τέτοιων υπηρεσιών.
- (7) Το υφιστάμενο ομοσπονδιακό καθεστώς για την προώθηση της παραγωγής, της διανομής και της προβολής κινηματογραφικών ταινιών χρηματοδοτείται μέσω ειδικού φόρου που καταβάλλεται από επιχειρήσεις του κλάδου του κινηματογράφου και του βίντεο καθώς και από ραδιοτηλεοπτικούς οργανισμούς. Η φορολογική υποχρέωση ισχύει και για τους φορείς εκμετάλλευσης κινηματογραφικών αιθουσών καθώς και για τους παρόχους φορέων εικόνας και υπηρεσιών βίντεο

⁽¹⁾ ΕΕ C 437 της 5.12.2014, σ. 57.⁽²⁾ Βλ. υποσημείωση 1.

κατά παραγγελία. Το ύψος του φόρου κινηματογραφικών ταινιών που καταβάλλεται στο FFA στηρίζεται στις εισπράξεις από την εκμετάλλευση κινηματογραφικών ταινιών. Οι φορείς εκμετάλλευσης κινηματογραφικών αιθουσών καταβάλλουν φόρο που βασίζεται στον ταμειακό κύκλο εργασιών ανά χώρο προβολής. Οι πάροχοι φορέων εικόνας και υπηρεσιών βίντεο κατά παραγγελία καταβάλλουν φόρο που βασίζεται στον καθαρό ετήσιο κύκλο εργασιών τους, εφόσον αυτός υπερβαίνει τα 50 000 ευρώ ⁽³⁾.

- (8) Η τροποποίηση του καθεστώτος πραγματοποιείται στο πλαίσιο των ραγδαίων τεχνολογικών εξελίξεων, ιδίως στον τομέα της διανομής κινηματογραφικών ταινιών. Στα ιδιωτικά νοικοκυριά παρακολουθούνται ολοένα περισσότερες κινηματογραφικές ταινίες μέσω επιγραμμικής πρόσβασης. Αντιθέτως, η εκμίσθωση φυσικών φορέων δεδομένων χάνει τη σημασία της. Ο τόπος εγκατάστασης των παρόχων των αντίστοιχων υπηρεσιών –σε αυτήν την περίπτωση η διάθεση κινηματογραφικών ταινιών για ιδιωτική παρακολούθηση– καθίσταται λιγότερο σημαντικός για την επιτυχή ανάπτυξη ενός επιχειρηματικού μοντέλου. Ένας πάροχος μπορεί να παρέχει υπηρεσίες από έναν επιλεγμένο τόπο και να τις διαθέτει σε άλλες περιοχές. Αυτό δεν συνεπάγεται σημαντικό κόστος μεταφοράς ή κόστος φυσικής παρουσίας. Δεν απαιτείται έδρα ή υποκατάστημα για να διατίθενται στους καταναλωτές κατά παραγγελία υπηρεσίες οπτικοακουστικών μέσων σε ένα κράτος μέλος προορισμού. Το μέτρο, το οποίο προτίθεται να εισαγάγει η Γερμανία με την προτεινόμενη τροποποίηση της ομοσπονδιακής νομοθεσίας, αφορά την οικονομική ενίσχυση της διανομής κινηματογραφικών ταινιών μέσω υπηρεσιών βίντεο κατά παραγγελία. Μέχρι τώρα, επιλέξιμοι για ενίσχυση ήταν μόνο οι πάροχοι υπηρεσιών βίντεο κατά παραγγελία με έδρα ή υποκατάστημα στη Γερμανία. Στο μέλλον, επιλέξιμοι για ενίσχυση θα είναι και πάροχοι υπηρεσιών βίντεο κατά παραγγελία χωρίς έδρα ή υποκατάστημα στη Γερμανία, για τις διαδικτυακές προσφορές τους στη γερμανική γλώσσα που θα απευθύνονται σε πελάτες στη Γερμανία.
- (9) Επιπλέον, το άρθρο 66α παράγραφος 2 του FFG προσαρμόζεται όσον αφορά τη χρηματοδότηση του καθεστώτος, για να ληφθεί υπόψη αυτή η τροποποίηση και να εξασφαλιστεί ότι οι πάροχοι υπηρεσιών βίντεο κατά παραγγελία με έδρα ή υποκατάστημα εκτός Γερμανίας θα υπάγονται στη φορολογική υποχρέωση σε αντάλλαγμα για την αναγνώριση της επιλεξιμότητάς τους για ενίσχυση. Ο φόρος επιβάλλεται επί του κύκλου εργασιών, τον οποίο επιτυγχάνουν οι σχετικές επιχειρήσεις με προϊόντα επιλέξιμα για ενίσχυση, δηλαδή με προσφορές μέσω παρουσίας στο Διαδίκτυο στη γερμανική γλώσσα για πελάτες στη Γερμανία, εφόσον αυτοί οι κύκλοι εργασιών δεν υπόκεινται στον τόπο της έδρας της επιχείρησης σε συγκρίσιμο φόρο για την προώθηση κινηματογραφικών ταινιών.
- (10) Η Γερμανία δικαιολογεί τη συμπεριληψη παρόχων υπηρεσιών βίντεο κατά παραγγελία που εδρεύουν στο εξωτερικό αφενός με το συνολικά έντονα αυξανόμενο μερίδιο των υπηρεσιών βίντεο κατά παραγγελία στη διανομή και εκμετάλλευση κινηματογραφικών ταινιών και αφετέρου με το νέο φαινόμενο της ίδρυσης από μεγάλους παρόχους υπηρεσιών βίντεο κατά παραγγελία που εδρεύουν στο εξωτερικό ενός και μοναδικού υποκαταστήματος στην Ένωση, από το οποίο εξυπηρετούν πολλά ή όλα τα κράτη μέλη. Στόχος της επέκτασης είναι να εξακολουθήσουν να εφαρμόζονται το σύστημα και η φιλοσοφία του FFG: Η κατανάλωση κινηματογραφικών ταινιών στη Γερμανία –σε οποιονδήποτε φορέα– εξασφαλίζει έσοδα για ένα ομοσπονδιακό ταμείο για την προώθηση διαφόρων πολιτιστικών στόχων, συμπεριλαμβανομένων της παραγωγής και της διανομής κινηματογραφικών ταινιών.
- (11) Όσον αφορά τη χρήση των πόρων που εισπράττονται μέσω του φόρου για εγχώριους και αλλοδαπούς παρόχους βίντεο, το 30 % αυτών προορίζεται αποκλειστικά για την προώθηση της διανομής κινηματογραφικών ταινιών μέσω φορέων εικόνας ή υπηρεσιών βίντεο κατά παραγγελία· το υπόλοιπο θα διατίθεται μαζί με τους φόρους των φορέων εκμετάλλευσης κινηματογραφικών αιθουσών και των τηλεοπτικών οργανισμών, μέσω άλλων διαύλων, για την προώθηση της παραγωγής και της διανομής κινηματογραφικών ταινιών. Αυτό το ποσοστό 30 % που διατίθεται για τον συγκεκριμένο αυτό σκοπό αποτελεί τη μοναδική χρηματοδότηση της διανομής βίντεο.
- (12) Το κοινοποιηθέν μέτρο αναμένεται να τεθεί σε ισχύ την ημέρα της έγκρισής του από την Επιτροπή και θα ισχύσει έως την 31η Δεκεμβρίου 2016. Με την είσπραξη του φόρου φορέων εικόνας, αναμένεται να επιτυγχάνονται έσοδα περίπου 13 εκατ. ευρώ ετησίως.

2.2. Ύπαρξη ενίσχυσης

- (13) Όπως αναφέρεται στην απόφαση για την κίνηση της διαδικασίας, το περιγραφόμενο μέτρο συνιστά κρατική ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 107 παράγραφος 1 της ΣΛΕΕ. Σύμφωνα με το άρθρο 107 παράγραφος 1 της ΣΛΕΕ, ενισχύσεις που χορηγούνται υπό οποιαδήποτε μορφή από τα κράτη ή με κρατικούς πόρους και που νοθεύουν ή απειλούν να νοθεύσουν τον ανταγωνισμό διά της ευνοϊκής μεταχείρισης ορισμένων επιχειρήσεων ή ορισμένων κλάδων παραγωγής είναι ασυμβίβαστες με την εσωτερική αγορά, κατά το μέτρο που επηρεάζουν τις μεταξύ κρατών μελών συναλλαγές. Το περιγραφόμενο μέτρο πληροί τις σωρευτικές προϋποθέσεις που πρέπει να πληρούνται ώστε ένα μέτρο να θεωρηθεί ενίσχυση. Η χρηματοδοτική στήριξη για την προώθηση της διανομής κινηματογραφικών ταινιών χορηγείται από κρατικούς πόρους, παρέχει στις επιχειρήσεις οικονομικό πλεονέκτημα και αυτό το πλεονέκτημα είναι επιλεκτικό και μπορεί να νοθεύσει ή να απειλήσει να νοθεύσει τον ανταγωνισμό και το εμπόριο στην εσωτερική αγορά.

⁽³⁾ Ο φόρος για τον κλάδο του βίντεο ανέρχεται σε 1,8 % για κύκλο εργασιών έως 30 εκατ. EUR, σε 2,0 % για κύκλο εργασιών μεταξύ 30 και 60 εκατ. EUR και σε 2,3 % για κύκλο εργασιών πάνω από 60 εκατ. EUR.

- (14) Η κρατική ενίσχυση που προβλέπεται στον FFG χρηματοδοτείται με κονδύλια που προερχόμενα από διάφορους φόρους υπέρ τρίτων που καθορίζονται στον FFG. Τα έσοδα από τους φόρους κατανέμονται από το FFA, ίδρυμα δημοσίου δικαίου, ως χρηματοδότηση της παραγωγής και της διανομής κινηματογραφικών ταινιών. Ως εκ τούτου, το μέτρο χρηματοδοτείται από κρατικούς πόρους και είναι καταλογιζτέο στο κράτος.
- (15) Οι δικαιούχοι στο πλαίσιο του εν λόγω καθεστώτος –παραγωγοί ταινιών, σεναριογράφοι, διανομείς κινηματογραφικών ταινιών, φορείς εκμετάλλευσης κινηματογραφικών αιθουσών– ασκούν οικονομική δραστηριότητα και, ως εκ τούτου, πρέπει να θεωρούνται επιχειρήσεις. Η κρατική στήριξη αποτελεί πλεονέκτημα, το οποίο οι δικαιούχοι δεν θα λάμβαναν υπό κανονικές συνθήκες αγοράς. Επίσης το καθεστώς είναι επιλεκτικό, αφού μόνο οι επιχειρήσεις που δραστηριοποιούνται στον τομέα της παραγωγής, διανομής και προβολής κινηματογραφικών ταινιών μπορούν να λαμβάνουν ενισχύσεις.
- (16) Η αγορά παραγωγής και διανομής κινηματογραφικών ταινιών είναι διεθνής αγορά. Οι δικαιούχοι ανταγωνίζονται διεθνώς με παραγωγούς και διανομείς σε άλλα κράτη μέλη. Ως εκ τούτου, αυτό το μέτρο για τη στήριξη της παραγωγής, της διανομής και της προώθησης κινηματογραφικών ταινιών επηρεάζει τον ανταγωνισμό και το εμπόριο μεταξύ των κρατών μελών και συνιστά κρατική ενίσχυση βάσει του άρθρου 107 παράγραφος 1 της ΣΛΕΕ.

2.3. Λόγοι για την κίνηση της διαδικασίας

2.3.1. Συμβιβάσιμο του τροποποιημένου καθεστώτος ενισχύσεων για υπηρεσίες βίντεο κατά παραγγελία με το άρθρο 107 παράγραφος 3 στοιχείο δ) της ΣΛΕΕ

- (17) Το σχεδιαζόμενο μέτρο –η οικονομική ενίσχυση υπηρεσιών βίντεο κατά παραγγελία, χωρίς έδρα ή υποκατάστημα στη Γερμανία και η επιβολή φόρου στους παρόχους τέτοιων υπηρεσιών– αποτελεί τροποποίηση του καθεστώτος που ενέκρινε η Επιτροπή για την περίοδο έως την 31η Δεκεμβρίου 2016. Τα κριτήρια για την αξιολόγηση των κρατικών ενισχύσεων δεν έχουν τροποποιηθεί από την τελευταία έγκριση του καθεστώτος· η σχεδιαζόμενη τροποποίηση αφορά μόνο ενισχύσεις για τη διανομή κινηματογραφικών ταινιών μέσω υπηρεσιών βίντεο κατά παραγγελία και τον καταβλητέο από αλλοδαπούς παρόχους φόρο.
- (18) Οι ενισχύσεις για τη διανομή κινηματογραφικών ταινιών μέσω υπηρεσιών βίντεο κατά παραγγελία έχουν ήδη κηρυχθεί από την Επιτροπή ως τέτοιες συμβατές με το άρθρο 107 παράγραφος 3 στοιχείο δ) της ΣΛΕΕ (*). Η επέκταση του φάσματος των επιλέξιμων δικαιούχων σε επιχειρήσεις που δεν εδρεύουν στη Γερμανία δεν έχει αρνητικές επιπτώσεις στο αποτέλεσμα του ελέγχου συμβατότητας που διεξήχθη σύμφωνα με το εν λόγω άρθρο.

2.3.2. Πιθανή παράβαση άλλων διατάξεων του δικαίου της Ένωσης

- (19) Κατά την αξιολόγηση των κρατικών ενισχύσεων, η Επιτροπή εξέτασε επίσης τη συμβατότητα της χρηματοδότησης του μέτρου ενίσχυσης με άλλες διατάξεις του δικαίου της Ένωσης και τους κανόνες περί ανταγωνισμού, εφόσον η χρηματοδότηση αποτελεί αναπόσπαστο μέρος του μέτρου ενίσχυσης. Αυτό συμβαίνει αν υπάρχει συσχετισμός χρήσης μεταξύ του φόρου και της ενίσχυσης, υπό την έννοια ότι το προϊόν του φόρου προορίζεται αναγκαστικά για τη χρηματοδότηση της ενίσχυσης και το ύψος του φόρου επηρεάζει άμεσα το ύψος της ενίσχυσης (*). Αν σε μια τέτοια περίπτωση ο φόρος παραβιάζει άλλες διατάξεις της Συνθήκης, η Επιτροπή μπορεί να κηρύξει το καθεστώς ενίσχυσης, στο οποίο ανήκει και αυτός ο φόρος, μη συμβατό με την εσωτερική αγορά (*).
- (20) Το κοινοποιηθέν καθεστώς προβλέπει ότι το 30 % των εσόδων από τον φόρο που πρέπει να καταβάλλεται από τους παρόχους βίντεο χρησιμοποιούνται για τη χρηματοδότηση της διανομής βιντεοταινιών. Εξάλλου, για τη χρηματοδότηση αυτού του είδους ενισχύσεων δεν είναι διαθέσιμοι άλλοι πόροι. Με τον τρόπο αυτό δημιουργείται συσχετισμός μεταξύ της οικονομικής ενίσχυσης της διανομής βίντεο και των εσόδων από τον φόρο που επιβάλλεται για την εν λόγω δραστηριότητα, διότι τα έσοδα από τον φόρο αποτελούν τη μοναδική πηγή χρηματοδότησης για την προώθηση της διανομής βίντεο και επηρεάζουν άμεσα το ύψος των πόρων που διατίθενται για τις ενισχύσεις. Συνεπώς, είναι δεδομένη η αναγκαστική συνάφεια χρήσης μεταξύ του φόρου και της ενίσχυσης και πρέπει να εξεταστεί κατά πόσον το μέτρο συνάδει επίσης με άλλες διατάξεις του ενωσιακού δικαίου, εκτός των κανόνων περί ανταγωνισμού.
- (21) Ως εκ τούτου, πρέπει να εξεταστεί κατά πόσον η επέκταση της φορολογικής υποχρέωσης στους παρόχους υπηρεσιών βίντεο κατά παραγγελία εκτός Γερμανίας είναι συμβατή με το άρθρο 110 της ΣΛΕΕ, σύμφωνα με το οποίο τα κράτη

(*) Απόφαση της Επιτροπής της 3ης Δεκεμβρίου 2013 στην υπόθεση κρατικής ενίσχυσης SA.36753 —Γερμανία, Filmförderungsgesetz, με αναφορά στις αιτιολογικές σκέψεις 80-95 της απόφασης της Επιτροπής της 10ης Δεκεμβρίου 2008 στην υπόθεση N 477/2008 — Γερμανία, Deutsches Filmförderungsgesetz.

(*) Απόφαση Régie Networks, C-333/07, EU:C:2008:764, σκέψη 99, απόφαση της 11ης Ιουλίου 2014, DTS Distribuidora de Televisión Digital κατά Επιτροπής, T-533/10, Συλλογή, εκκρεμεί αίτηση αναίρεσης, EU:T:2014:629, σκέψη 51, και απόφαση Telefónica de España et Telefónica Móviles España κατά Επιτροπής, T-151/11, Συλλογή, εκκρεμεί αίτηση αναίρεσης, EU:T:2014:631, σκέψη 101.

(*) Αποφάσεις DTS Distribuidora de Televisión Digital κατά Επιτροπής, η οποία αναφέρεται ανωτέρω στην υποσημείωση 5, EU:T:2014:629, σκέψη 50, και Telefónica de España et Telefónica Móviles España κατά Επιτροπής, η οποία αναφέρεται ανωτέρω στην υποσημείωση 5, EU:T:2014:631, σκέψη 100.

μέλη δεν μπορούν να επιβάλλουν στα προϊόντα άλλων κρατών μελών φόρους που δεν επιβάλλουν σε ομοειδή εθνικά προϊόντα. Επιπλέον, πρέπει να εξεταστεί κατά πόσον ο φόρος παραβιάζει τις διατάξεις που περιλαμβάνονται στην οδηγία 2010/13/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (*) για τη δικαιοδοσία επί παρόχων υπηρεσιών βίντεο κατά παραγγελία εγκατεστημένων σε άλλα κράτη μέλη.

2.3.2.1. Άρθρο 110 της ΣΛΕΕ

- (22) Σε αυτό το θέμα, ένας φόρος θα ήταν ασυμβίβαστος με το άρθρο 110 και, ως εκ τούτου, θα απαγορευόταν, αν δημιουργούσε διακρίσεις εις βάρος του εισαγομένου προϊόντος, δηλαδή στο μέτρο που αντισταθμίζει εν μέρει την επιβάρυνση που πλήττει το φορολογούμενο εγχώριο προϊόν (*).
- (23) Κατά συνέπεια, φόροι υπέρ τρίτων, όπως εκείνοι που εισπράττονται στο πλαίσιο του περιγραφόμενου καθεστώτος, μπορούν να είναι ασυμβίβαστοι με το άρθρο 110 της ΣΛΕΕ, αν μέσω του καθεστώτος να ενισχύονται αποκλειστικά εγχώριοι πάροχοι υπηρεσιών ή αν οι εγχώριοι πάροχοι υπηρεσιών ενισχύονται σε μεγαλύτερο βαθμό από ό,τι οι ανταγωνιστές σε άλλα κράτη μέλη. Σε τέτοια περίπτωση, οι εισαγόμενες υπηρεσίες δεν μπορούν να επιβαρύνονται με φόρο, ειδάλλως θα υπήρχε παραβίαση της ΣΛΕΕ. Αντίθετα, αν οι εισαγόμενες υπηρεσίες των παρόχων σε άλλα κράτη μέλη, οι οποίες υπόκεινται σε φορολογική υποχρέωση, μπορούν να ενισχύονται στο πλαίσιο του καθεστώτος με τον ίδιο τρόπο όπως οι υπηρεσίες των εγχώριων προμηθευτών, δεν παραβιάζεται το άρθρο 110 της ΣΛΕΕ.
- (24) Ακόμη και αν, όπως στην προκειμένη περίπτωση, μια διάταξη προβλέπει ότι μπορούν επίσης να ενισχύονται αλλοδαποί πάροχοι κατά τρόπο που δεν εισάγει διακρίσεις, αυτό από μόνο του δεν αρκεί. Επιπλέον, πρέπει να αποκλειστεί η διαρθρωτική εύνοια, στην πράξη, εγχώριων φορέων εκμετάλλευσης από τους όρους ενίσχυσης.
- (25) Η Επιτροπή κάλεσε τη Γερμανία και τα ενδιαφερόμενα μέρη να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους και να παράσχουν τις σχετικές πληροφορίες όσον αφορά τη συμβατότητα των κανόνων με το άρθρο 110 της ΣΛΕΕ.

2.3.2.2. Οδηγία 2010/13/ΕΕ

- (26) Μέσω του κοινοποιηθέντος μέτρου, στους παρόχους υπηρεσιών βίντεο κατά παραγγελία που είναι εγκατεστημένοι σε άλλα κράτη μέλη επιβάλλεται φόρος, το ύψος του οποίου προσδιορίζεται βάσει του κύκλου εργασιών τους σε τέτοιες υπηρεσίες στη γερμανική αγορά. Τίθεται επομένως το ερώτημα κατά πόσον η οδηγία 2010/13/ΕΕ εφαρμόζεται σε αυτόν τον φόρο.
- (27) Σύμφωνα με το άρθρο 13 της οδηγίας 2010/13/ΕΕ, τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι κατά παραγγελία υπηρεσίες οπτικοακουστικών μέσων που παρέχονται από παρόχους υπηρεσιών οπτικοακουστικών μέσων που υπάγονται στη δικαιοδοσία τους να προωθούν, όπου είναι εφικτό και χρησιμοποιώντας ενδεδειγμένα μέσα, την παραγωγή ευρωπαϊκών έργων και την πρόσβαση σε αυτά τα έργα. Ως παραδείγματα τέτοιας προώθησης, στο άρθρο 13 αναφέρονται μια οικονομική συμβολή για την παραγωγή ευρωπαϊκών έργων και για την απόκτηση δικαιωμάτων ευρωπαϊκών έργων καθώς και ο καθορισμός του ποσοστού και η προβολή ευρωπαϊκών έργων στους καταλόγους παρόχων υπηρεσιών κατά παραγγελία. Σύμφωνα με την αιτιολογική σκέψη 19, η οδηγία 2010/13/ΕΕ δεν επηρεάζει τις σφαίρες ευθύνης των κρατών μελών και των αρχών τους «ως προς την οργάνωση, η οποία περιλαμβάνει και συστήματα εκχώρησης δικαιωμάτων, χορήγησης διοικητικής άδειας ή φορολόγησης, καθώς και ως προς τη χρηματοδότηση και το περιεχόμενο των προγραμμάτων».
- (28) Θα πρέπει να σημειωθεί ότι κατά τη στιγμή της έναρξης ισχύος της οδηγίας 2010/13/ΕΕ οι υπηρεσίες κατά παραγγελία, στις οποίες ο πάροχος δεν διέθετε έδρα στο κράτος μέλος προορισμού, ήταν ακόμη ήσσονος σημασίας. Ωστόσο, μέχρι σήμερα, το μερίδιο αγοράς τους έχει αυξηθεί σημαντικά. Η αγορά υπηρεσιών βίντεο κατά παραγγελία το 2014 στην ΕΕ είχε αξία 2,501 δισεκατ. ευρώ, που σημαίνει αύξηση κατά 272 % από το 2010. Στη Γερμανία, αυτή η αγορά το 2014 εκτιμήθηκε σε 315,2 εκατ. ευρώ, που αντιπροσωπεύει αύξηση κατά 172 % από το 2010 (*).
- (29) Αν το FFG θεωρείτο μέτρο για την εφαρμογή του άρθρου 13 της οδηγίας 2010/13/ΕΕ, η άσκηση δικαιοδοσίας από τη Γερμανία σε παρόχους υπηρεσιών βίντεο κατά παραγγελία εγκατεστημένους σε άλλα κράτη μέλη πρέπει να αξιολογηθεί υπό το πρίσμα των διατάξεων για τη δικαιοδοσία που περιλαμβάνονται στην οδηγία. Σύμφωνα με το άρθρο 2 παράγραφος 1, παράγραφος 2 στοιχείο α) και παράγραφος 3 της οδηγίας 2010/13/ΕΕ τα κράτη μέλη –σύμφωνα με τις ειδικές διατάξεις που προβλέπονται στην οδηγία– ασκούν τη δικαιοδοσία στις υπηρεσίες οπτικοακουστικών μέσων, οι οποίες μεταδίδονται από παρόχους υπηρεσιών εγκατεστημένους στο εκάστοτε έδαφος. Σύμφωνα με το άρθρο 3 παράγραφος 1 της οδηγίας 2010/13/ΕΕ «τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν την ελευθερία λήψεως και δεν περιορίζουν την αναμετάδοση στο έδαφος τους υπηρεσιών οπτικοακουστικών μέσων που προέρχονται από άλλα κράτη μέλη, για λόγους που εμπίπτουν στα πεδία τα οποία διέπει η παρούσα οδηγία».

(*) Οδηγία 2010/13/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 10ης Μαρτίου 2010, για τον συντονισμό ορισμένων νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών σχετικά με την παροχή υπηρεσιών οπτικοακουστικών μέσων (οδηγία για τις υπηρεσίες οπτικοακουστικών μέσων) (ΕΕ L 95 της 15.4.2010, σ. 1).

(**) Απόφαση της Επιτροπής 2000/116/ΕΚ στην υπόθεση C 34/1997 σχετικά με τη χρηματοδοτούμενη από εισφορές κρατική ενίσχυση, την οποία αποσκοπούν να διαθέσουν οι Κάτω Χώρες για την προώθηση των καλλωπιστικών φυτών (ΕΕ L 34 της 9.2.2000, σ. 20), αιτιολογική σκέψη 63.

(***) European Audiovisual Observatory — Trends in Video-on-Demand revenues, σ. 3-4, <https://ec.europa.eu/digital-single-market/en/news/study-data-and-information-costs-and-benefits-audiovisual-media-service-directive-avmsd>

- (30) Συνεπώς, όταν εφαρμόζεται η οδηγία 2010/13/ΕΕ, το κράτος μέλος στο οποίο είναι εγκατεστημένος ο πάροχος υπηρεσιών οπτικοακουστικών μέσων είναι υπεύθυνο για να διασφαλίζει την τήρηση των κανόνων, οι οποίοι ισχύουν για τις υπηρεσίες οπτικοακουστικών μέσων που υπάγονται στη δικαιοδοσία του. Οι πιθανοί λόγοι για παρέκκλιση από αυτήν την αρχή σε σχέση με τις υπηρεσίες οπτικοακουστικών μέσων κατά παραγγελία αναφέρονται εξαντλητικά στο άρθρο 3 παράγραφος 4 στοιχείο α) της οδηγίας 2010/13/ΕΕ.
- (31) Κατά συνέπεια, η Επιτροπή στην απόφασή της για την κίνηση της διαδικασίας εξέφρασε αμφιβολίες ως προς τη συμβατότητα της κοινοποιηθείσας τροποποίησης του υφιστάμενου κρατικού μέτρου ενίσχυσης FFG με την εσωτερική αγορά. Οι αμφιβολίες αφορούσαν ιδίως τη συμβατότητα με την οδηγία 2010/13/ΕΕ της προώθησης της διανομής κινηματογραφικών ταινιών, η οποία χρηματοδοτείται από ένα ταμείο, το οποίο τροφοδοτείται μεταξύ άλλων από φόρους παρόχων υπηρεσιών βίντεο κατά παραγγελία εγκατεστημένων εκτός Γερμανίας.

3. ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΤΩΝ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΜΕΝΩΝ

- (32) Η Επιτροπή έλαβε παρατηρήσεις από 10 ενδιαφερόμενα μέρη: εκφράστηκαν οι γερμανικοί δημόσιοι ραδιοτηλεοπτικοί φορείς ARD και ZDF, ο γερμανικός Verband Privater Rundfunk und Telemedien e.V. (εφεξής «VPRT»), η European Digital Media (εφεξής «EDiMA»), ο Verband Deutscher Kabelnetzbetreiber (εφεξής «ANGA»), το δημόσιο ταμείο κινηματογράφου Mitteldeutsche Medienförderung GmbH (εφεξής «MDM»), η Spitzenorganisation der Deutschen Filmwirtschaft e.V. (εφεξής «SPIO»), ως εκπρόσωπος των μελών της στους τομείς της κινηματογραφικής παραγωγής, της τεχνικής του κινηματογράφου και της διανομής κινηματογραφικών ταινιών, οι φορείς εκμετάλλευσης κινηματογραφικών αιθουσών (AG Kino und HDF Kino) και η Allianz deutscher Produzenten (εφεξής «Produzentenallianz»). Ένας ενδιαφερόμενος ζήτησε να μη δημοσιοποιηθούν τα στοιχεία του.

3.1. Πιθανή παραβίαση του άρθρου 110 της ΣΛΕΕ

- (33) Αφενός, ο ενδιαφερόμενος, η ταυτότητα του οποίου δεν μπορεί να αποκαλυφθεί (εφεξής «επιχείρηση X»), εκφράζει επιφυλάξεις ότι παραβιάζεται το άρθρο 110 ΣΛΕΕ. Υποστηρίζει ότι, παρά το γεγονός ότι η νομοθεσία προβλέπει ότι θα μπορούσαν επίσης να ενισχυθούν αλλοδαποί πάροχοι κατά τρόπο που δεν εισάγει διακρίσεις, οι όροι ενίσχυσης στην πράξη θα ευνοούσαν διαρθρωτικά τους εγχώριους φορείς εκμετάλλευσης.
- (34) Θεωρεί ότι θα γίνονται διακρίσεις, διότι τα μέλη της επιτροπής που αποφασίζει για τη χορήγηση των ενισχύσεων είναι αποκλειστικά Γερμανοί, τουλάχιστον προς το παρόν. Αναφέρει ότι η χορήγηση χρηματοδότησης είναι προαιρετική, με αποτέλεσμα τα κονδύλια κατά πάσα πιθανότητα να κατευθύνονται προς γερμανικές επιχειρήσεις. Επιπλέον, η επιχείρηση X ισχυρίζεται ότι οι αλλοδαποί πάροχοι προσφέρουν μεγαλύτερο ποσοστό ξένου περιεχόμενου, ακόμη και αν απευθύνονται στο γερμανικό κοινό. Επειδή προσφέρουν μικρότερο αριθμό γερμανικών κινηματογραφικών ταινιών, ακόμα μικρότερος αριθμός των κινηματογραφικών ταινιών τους είναι επιλέξιμες για ενίσχυση της διανομής. Εκτός αυτού, οι αλλοδαποί πάροχοι υπηρεσιών βίντεο κατά παραγγελία θα έπρεπε να υπερβούν το εμπόδιο της γλώσσας, διότι οι σχετικές διατάξεις είναι διαθέσιμες αποκλειστικά στη γερμανική γλώσσα και οι αιτήσεις θα έπρεπε να υποβληθούν στη γερμανική γλώσσα.
- (35) Η επιχείρηση X επικρίνει το χαμηλό ύψος της ενίσχυσης της διανομής που χορηγείται ανά κινηματογραφική ταινία, καθώς και το συνολικά χαμηλό ποσοστό της διανομής μέσω βίντεο κατά παραγγελία σε αυτό το είδος ενίσχυσης σε σύγκριση με τις πωλήσεις βίντεο σε DVD ή Blu-Ray. Επιπλέον, επικρίνεται το γεγονός ότι ο φόρος επιβάλλεται επί του κύκλου εργασιών που επιτυγχάνεται με όλες τις κινηματογραφικές ταινίες, ανεξάρτητα από το κατά πόσον θα ήταν επιλέξιμες για ενίσχυση της διανομής ως γερμανικές ή ευρωπαϊκές κινηματογραφικές ταινίες. Επιπλέον, οι εγχώριοι πάροχοι υπηρεσιών βίντεο κατά παραγγελία επηρεάζονται σε μικρότερο βαθμό από τον φόρο, διότι ορισμένοι από αυτούς είναι καθιετοποιημένοι πάροχοι υπηρεσιών βίντεο κατά παραγγελία και φορείς εκμετάλλευσης τηλεόρασης ή καλωδιακοί φορείς εκμετάλλευσης, οι οποίοι θα μπορούσαν να επωφεληθούν από ενίσχυση παραγωγής του γερμανικού ταμείου προώθησης κινηματογραφικών ταινιών που τροφοδοτείται από συμβολές παρόχων υπηρεσιών βίντεο κατά παραγγελία.
- (36) Αντιθέτως, ο ANGA, ο οποίος εκπροσωπεί επίσης παρόχους υπηρεσιών βίντεο κατά παραγγελία στη Γερμανία, διαπιστώνει διακρίσεις κατά των εγχώριων παρόχων, διότι θα έπρεπε να καταβάλουν υποχρεωτικό φόρο για την εγχώρια προσφορά τους, ενώ οι αλλοδαποί ανταγωνιστές, οι οποίοι με προσαρμοσμένες προσφορές για την ίδια αγορά θα ήταν σε ανταγωνισμό με αυτούς, μόνο και μόνο διότι θα είχαν την έδρα τους στο εξωτερικό δεν θα κατέβαλλαν φόρο για τον σχετικό κύκλο εργασιών τους. Η SPIO, ο VPRT, η Produzentenallianz και το MDM θεωρούν, επιπλέον, ότι ο φόρος θα θέσει τέλος στις διακρίσεις κατά των εγχώριων παρόχων. Σύμφωνα με τα στοιχεία της SPIO, το μεγαλύτερο μέρος του κύκλου εργασιών των υπηρεσιών βίντεο κατά παραγγελία στη Γερμανία παράγεται από 13 επιχειρήσεις, 6 εκ των οποίων είναι εγκατεστημένες στο εξωτερικό. Αυτοί οι αριθμοί δεν λαμβάνουν υπόψη την πρόσφατη είσοδο στην αγορά ενός κορυφαίου παρόχου υπηρεσιών βίντεο κατά παραγγελία από τις Ηνωμένες Πολιτείες, ο οποίος είναι εγκατεστημένος στις Κάτω Χώρες. Από τη σκοπιά της SPIO, ο αποφασιστικός παράγοντας για την επιβολή του φόρου δεν θα πρέπει να είναι ο περισσότερο ή λιγότερο τυχαίος τόπος εγκατάστασης του παρόχου. Θεωρεί ότι στην ψηφιακή εποχή, ο πάροχος δεν

χρειάζεται πάνω από ένα υποκατάστημα στην εσωτερική αγορά. Υποστηρίζει ότι μεγαλύτερη σημασία για την επιβολή του φόρου πρέπει να έχει το ερώτημα του κατά πόσον ο πάροχος αποκτά άδειες μετάδοσης κινηματογραφικών ταινιών για τη γερμανική αγορά, οι οποίες του επιτρέπουν να πραγματοποιεί εκεί συναλλαγές με τους τελικούς καταναλωτές. Η SPIO παραπέμπει επίσης στα στοιχεία που συνέλεξε, από τα οποία προκύπτει ότι οι αλλοδαποί πάροχοι υπηρεσιών βίντεο κατά παραγγελία στις προσφορές τους δίνουν παρόμοια βαρύτητα στις γερμανικές παραγωγές όπως οι εγχώριοι πάροχοι.

3.2. Συμβατότητα με την οδηγία 2010/13/ΕΕ

- (37) Όσον αφορά την οδηγία 2010/13/ΕΕ, οι επιχειρήσεις X και η EDIMA είναι της άποψης ότι το κοινοποιηθέν καθεστώς συνιστά μέτρο για την ενίσχυση της πρόσβασης σε ευρωπαϊκά έργα, κατά την έννοια του άρθρου 13 παράγραφος 1 της παρούσας οδηγίας και παραβιάζει την αρχή της χώρας προέλευσης.
- (38) Οι άλλοι ενδιαφερόμενοι υποστήριξαν τη γερμανική πρόταση και εξέφρασαν την άποψη ότι ο φόρος δεν παραβιάζει το άρθρο 13 παράγραφος 1 σε συνδυασμό με τα άρθρα 2 και 3 της οδηγίας 2010/13/ΕΕ.

4. ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ

- (39) Η Γερμανία υποστηρίζει ότι γενικά είναι προς το συμφέρον όλων των κρατών μελών να αποτρέπεται η επιλογή της έδρας των επιχειρήσεων πρωτίστως για φορολογικούς λόγους και με αυτόν τον τρόπο να προκύπτει στον τομέα του κινηματογράφου στρέβλωση του ανταγωνισμού μεταξύ των τόπων εγκατάστασης. Ο αποκλεισμός των παρόχων υπηρεσιών βίντεο κατά παραγγελία, οι οποίοι είναι εγκατεστημένοι εκτός Γερμανίας και απευθύνονται σε γερμανική πελατεία θα έχει αρνητικό αντίκτυπο στην ενίσχυση των ευρωπαϊκών έργων.

4.1. Πιθανή παραβίαση του άρθρου 110 της ΣΛΕΕ

- (40) Η Γερμανία επιβεβαιώνει την πεποίθησή της ότι ο σχεδιαζόμενος φόρος για τους αλλοδαπούς παρόχους υπηρεσιών βίντεο κατά παραγγελία δεν ευνοεί στην πράξη τους εγχώριους φορείς εκμετάλλευσης σε σχέση με τους αλλοδαπούς φορείς εκμετάλλευσης. Ο ισχυρισμός της επιχείρησης X ότι η χρηματοδότηση θα κατευθύνεται προς γερμανικές επιχειρήσεις, διότι η επιτροπή χορήγησης αποτελείται από Γερμανούς, δεν ευσταθεί σύμφωνα με τη Γερμανία. Υποστηρίζει ότι κριτήριο για την προώθηση δεν είναι η έδρα του αιτούντος, αλλά η πολιτιστική και δημιουργική ποιότητα των οπτικοακουστικών έργων, τα οποία είναι επιλέξιμα για την προώθηση της διανομής. Η Γερμανία αναγνωρίζει ρητώς ότι οι αλλοδαποί πάροχοι υπηρεσιών βίντεο κατά παραγγελία προσφέρουν σημαντικό αριθμό γερμανικών κινηματογραφικών ταινιών επιλέξιμων για ενίσχυση, και εκφράζει την ικανοποίησή της.
- (41) Δεν ισχύει το επιχειρήμα ότι οι αλλοδαπές επιχειρήσεις προσφέρουν υψηλότερο ποσοστό ξένου περιεχομένου και κατά συνέπεια λιγότερες κινηματογραφικές ταινίες που θα ήταν επιλέξιμες για την προώθηση της διανομής, παρόλο που ο φόρος επιβάλλεται επί του συνολικού κύκλου εργασιών που επιτυγχάνεται με όλες τις κινηματογραφικές ταινίες. Πρώτον, υποστηρίζεται ότι δεν γίνεται διάκριση μεταξύ εγχώριων και αλλοδαπών παρόχων. Οι εγχώριοι πάροχοι με προσφορά κινηματογραφικών ταινιών κατά το μεγαλύτερο μέρος μη επιλέξιμων για ενίσχυση θεωρείται ότι βρίσκονται στην ίδια κατάσταση. Δεύτερον, αυτό δεν συνιστά έμμεση διάκριση, διότι οι αλλοδαπές επιχειρήσεις στην πραγματικότητα δεν προσφέρουν λιγότερες επιλέξιμες για ενίσχυση κινηματογραφικές ταινίες από ό,τι οι εγχώριοι ανταγωνιστές τους, αλλά αντίθετα περισσότερες, όπως επιβεβαιώνουν τα δεδομένα του Ευρωπαϊκού Παρατηρητηρίου του Οπτικοακουστικού Τομέα που αναφέρονται από την Επιτροπή στην ανακοίνωσή της για τον ευρωπαϊκό κινηματογράφο στην ψηφιακή εποχή⁽¹⁰⁾.
- (42) Η Γερμανία απορρίπτει επίσης το επιχειρήμα ότι οι αλλοδαποί πάροχοι υπηρεσιών βίντεο κατά παραγγελία πρέπει να ξεπεράσουν το εμπόδιο της γλώσσας. Στη φορολογική υποχρέωση υπόκεινται αποκλειστικά οι πάροχοι, οι οποίοι διαθέτουν στο εμπόριο την προσφορά τους ενεργά στη γερμανική αγορά· αυτοί θα πρέπει ούτως ή άλλως να είναι εξοικειωμένοι με τις σχετικές νομικές διατάξεις. Επιπλέον, το ταμείο παρέχει στους παρόχους, εάν χρειαστεί, πληροφορίες στην αγγλική γλώσσα.
- (43) Όσον αφορά το υποτιθέμενο χαμηλό ύψος της ενίσχυσης της διανομής που χορηγείται ανά κινηματογραφική ταινία, καθώς και το συνολικά χαμηλό ποσοστό διανομής μέσω βίντεο κατά παραγγελία σε αυτό το είδος ενίσχυσης, η Γερμανία είναι της άποψης ότι οι όροι για τη χορήγηση ενίσχυσης της διανομής δεν διαφέρουν από εκείνους για τη χορήγηση των διαφόρων μορφών τεχνικής βοήθειας. Σε καμία περίπτωση δεν είναι επιλέξιμο για ενίσχυση, για παράδειγμα, το κόστος δημιουργίας της γενικής τεχνικής υποδομής για τη διάθεση των κινηματογραφικών ταινιών σε διάφορα μέσα αποθήκευσης. Η ενίσχυση χορηγείται για ένα ορισμένο έργο που είναι επιλέξιμο για ενίσχυση.
- (44) Τέλος, όσον αφορά το επιχειρήμα ότι οι εγχώριοι πάροχοι υπηρεσιών βίντεο κατά παραγγελία θίγονται σε μικρότερο βαθμό από τον φόρο, διότι ορισμένοι από αυτούς είναι καθιερωμένοι πάροχοι υπηρεσιών βίντεο κατά παραγγελία και φορείς εκμετάλλευσης τηλεόρασης ή καλωδιακοί φορείς εκμετάλλευσης, η Γερμανία διευκρινίζει ότι αφενός αυτό αληθεύει μόνο για ορισμένους παρόχους και ότι αφετέρου σε αυτήν την επιχειρηματολογία παραβλέπεται το γεγονός ότι ο τομέας ραδιοτηλεοπτικής μετάδοσης αυτών των επιχειρήσεων πρέπει επίσης να καταβάλλει συμβολές στο ταμείο κινηματογράφου.

⁽¹⁰⁾ COM(2014) 272 final, σ. 4 και 5: «Όσον αφορά την παρουσία των ευρωπαϊκών ταινιών, από τα διαθέσιμα στοιχεία προκύπτει ότι ένας παγκόσμιος παράγοντας (παρών σε 26 χώρες της ΕΕ) προτείνει, στα κυριότερα εθνικά καταστήματα, περισσότερες μεγάλες επιτυχίες από την ΕΕ και ταινίες που έχουν βραβευτεί με τα ευρωπαϊκά βραβεία κινηματογράφου απ' ό,τι οι εθνικοί πάροχοι VoD».

4.2. Συμβατότητα με την οδηγία 2010/13/ΕΕ

- (45) Η Γερμανία είναι της άποψης ότι ο σχεδιαζόμενος φόρος δεν εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας 2010/13/ΕΕ. Συνεπώς, δεν παραβιάζει το άρθρο 13 παράγραφος 1, σε συνδυασμό με τα άρθρα 2 και 3 αυτής της οδηγίας. Υποστηρίζει ότι ο φόρος δεν μπορεί να θεωρηθεί ρυθμιστικό μέτρο, το οποίο επηρεάζει τις υπηρεσίες οπτικοακουστικών μέσων, τα προγράμματά τους και τη διανομή τους. Η προώθηση κινηματογραφικών ταινιών δεν είναι εναρμονισμένη σε επίπεδο ΕΕ. Η επιβολή του φόρου στον τόπο της χρήσης ή χρησιμοποίησης των υπηρεσιών οπτικοακουστικών μέσων ακολουθεί επίσης τη λογική στην οποία βασίζεται η επιβολή ΦΠΑ στις υπηρεσίες στην Ένωση, η οποία ισχύει από την 1η Ιανουαρίου 2015.
- (46) Λόγω του ταχέως αυξανόμενου μεριδίου αγοράς των αλλοδαπών παρόχων υπηρεσιών βίντεο κατά παραγγελία, αποτελεί για τους Γερμανούς παρόχους ανταγωνιστικό μειονέκτημα, αν πρέπει να εξακολουθήσουν να καταβάλλουν φόρο στον οποίο δεν υπόκεινται οι αλλοδαποί ανταγωνιστές τους στην εγχώρια αγορά. Έτσι, για παράδειγμα η iTunes που δεν είναι εγκατεστημένη στη Γερμανία είναι ήδη σήμερα ο κορυφαίος πάροχος υπηρεσιών βίντεο κατά παραγγελία για τις κινηματογραφικές γερμανικές ταινίες.

5. ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΤΟΥ ΜΕΤΡΟΥ

5.1. Ύπαρξη ενίσχυσης

- (47) Όπως αναφέρεται στις αιτιολογικές σκέψεις 13 έως 16 της παρούσας απόφασης, το περιγραφόμενο μέτρο συνιστά κρατική ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 107 παράγραφος 1 της ΣΛΕΕ. Η χρηματοδοτική στήριξη για την προώθηση της διανομής κινηματογραφικών ταινιών χορηγείται από κρατικούς πόρους, παρέχει στις επιχειρήσεις οικονομικό πλεονέκτημα και αυτό το πλεονέκτημα είναι επιλεκτικό και μπορεί να νοθεύσει ή να απειλήσει να νοθεύσει τον ανταγωνισμό και το εμπόριο στην εσωτερική αγορά.

5.2. Συμβατότητα του τροποποιημένου καθεστώτος ενισχύσεων για υπηρεσίες βίντεο κατά παραγγελία με το άρθρο 107 παράγραφος 3 στοιχείο δ) της ΣΛΕΕ

- (48) Το σχεδιαζόμενο μέτρο —η οικονομική ενίσχυση υπηρεσιών βίντεο κατά παραγγελία, χωρίς έδρα ή υποκατάστημα στη Γερμανία και η επιβολή φόρου στους παρόχους τέτοιων υπηρεσιών— αποτελεί τροποποίηση του καθεστώτος που ενέκρινε η Επιτροπή για την περίοδο έως την 31η Δεκεμβρίου 2016. Τα κριτήρια για την εκτίμηση των κρατικών ενισχύσεων δεν έχουν τροποποιηθεί από την τελευταία έγκριση του καθεστώτος.
- (49) Οι ενισχύσεις για τη διανομή κινηματογραφικών ταινιών μέσω υπηρεσιών βίντεο κατά παραγγελία έχουν ήδη κηρυχθεί από την Επιτροπή συμβατές με το άρθρο 107 παράγραφος 3 στοιχείο δ) της ΣΛΕΕ ⁽¹⁾. Ως εκ τούτου, ήδη στην απόφαση για την κίνηση της διαδικασίας διαπιστώθηκε ότι η επέκταση του φάσματος των επιλέξιμων δικαιούχων σε επιχειρήσεις που δεν εδρεύουν στη Γερμανία δεν έχει αφ' εαυτής αρνητικές επιπτώσεις στο αποτέλεσμα του ελέγχου συμβατότητας σύμφωνα με το εν λόγω άρθρο.

5.3. Πιθανή παράβαση άλλων διατάξεων του δικαίου της Ένωσης

5.3.1. Συμβατότητα με το άρθρο 110 της ΣΛΕΕ

- (50) Ο νέος φόρος δεν παραβιάζει το άρθρο 110 της ΣΛΕΕ. Οι αλλοδαποί πάροχοι υπηρεσιών βίντεο κατά παραγγελία μπορούν επίσης στην πράξη να επωφελούνται από την στήριξη με τον ίδιο τρόπο. Όπως αναφέρει η Γερμανία, το καθεστώς προβλέπει αποτελεσματικές ρυθμίσεις, οι οποίες επιτρέπουν στους ξένους παρόχους υπηρεσιών βίντεο κατά παραγγελία να αιτούνται ενίσχυση για την προώθηση της διανομής με τον ίδιο τρόπο όπως οι Γερμανοί ανταγωνιστές τους.
- (51) Οι αλλοδαπές επιχειρήσεις μπορούν να ενημερωθούν για τη δυνατότητα στήριξης με τον ίδιο τρόπο όπως οι επιχειρήσεις που εδρεύουν στη Γερμανία. Σε κάθε περίπτωση, ενημερώνονται μεμονωμένα για το πότε πρέπει να καταβάλλουν εισφορές σε ένα ταμείο, μέσω του οποίου διατίθεται χρηματοδότηση για τη διανομή κινηματογραφικών ταινιών. Επιπλέον, η ενίσχυση χορηγείται μόνο κατόπιν αιτήσεως, και οι αιτήσεις των αλλοδαπών επιχειρήσεων, αντιμετωπίζονται με τον ίδιο τρόπο όπως οι αιτήσεις των γερμανικών επιχειρήσεων. Η επιτροπή επιλογής υποχρεούται να αξιολογεί τις αιτήσεις αποκλειστικά βάσει της πολιτιστικής ποιότητας των κινηματογραφικών ταινιών, για τις οποίες υποβάλλεται αίτηση στήριξης. Ως εκ τούτου, ο τόπος εγκατάστασης του διανομέα δεν ανήκει στα κριτήρια τα οποία πρέπει να συμβουλευέται η επιτροπή επιλογής κατά τη λήψη της απόφασης της.
- (52) Επιπλέον, οι αλλοδαποί πάροχοι γερμανικών κινηματογραφικών ταινιών επωφελούνται επίσης έμμεσα —όπως ακριβώς οι Γερμανοί ανταγωνιστές τους— από την ενίσχυση της κινηματογραφικής παραγωγής στη Γερμανία. Με αυτήν τη στήριξη, εξασφαλίζεται η διαρκής παροχή κινηματογραφικών ταινιών που ενισχύονται από τη Γερμανία, τις οποίες οι αλλοδαποί πάροχοι μπορούν να συμπεριλάβουν στην προσφορά τους. Αυτό επιβεβαιώνεται και από το γεγονός ότι το ποσοστό των γερμανικών κινηματογραφικών ταινιών στους καταλόγους τους είναι συγκρίσιμο με το ποσοστό στους καταλόγους των εγχώριων παρόχων.

⁽¹⁾ Βλέπε υποσημείωση 4.

- (53) Η επιχείρηση X προέβαλε το επιχείρημα ότι οι εγχώριοι πάροχοι υπηρεσιών βίντεο κατά παραγγελία επηρεάζονται σε μικρότερο βαθμό από τον φόρο, διότι ορισμένοι από αυτούς είναι καθιετοποιημένοι πάροχοι υπηρεσιών βίντεο κατά παραγγελία και φορείς εκμετάλλευσης τηλεόρασης ή καλωδιακοί φορείς εκμετάλλευσης, οι οποίοι θα μπορούσαν να χρησιμοποιήσουν μια ενίσχυση παραγωγής. Αυτή η επιχειρηματολογία δεν λαμβάνει υπόψη ότι μια τέτοια διαφοροποίηση μεταξύ καθιετοποιημένων και μη καθιετοποιημένων επιχειρήσεων δεν σχετίζεται με τον τόπο εγκατάστασης. Και οι συνέπειες για τους Γερμανούς παρόχους τηλεοπτικών υπηρεσιών και υπηρεσιών βίντεο κατά παραγγελία θα ήταν διαφορετικές. Εκτός αυτού, παραβλέπεται το γεγονός ότι και οι πάροχοι υπηρεσιών βίντεο κατά παραγγελία παράγουν κινηματογραφικές ταινίες επιλέξιμες για ενίσχυση.

5.3.2. Συμβατότητα με την οδηγία 2010/13/ΕΕ

- (54) Αυτό θέτει το ερώτημα κατά πόσον ο εν λόγω φόρος, ο οποίος λόγω της διαμόρφωσής του επιβάλλεται σε υπηρεσίες που απευθύνονται σε γερμανικό κοινό, εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας 2010/13/ΕΕ. Ο εν λόγω φόρος κατευθύνεται σε ένα δημόσιο ταμείο (το FFA), το οποίο χρησιμοποιείται για την ενίσχυση διαφόρων πολιτιστικών στόχων στον οπτικοακουστικό τομέα. Το 30 % των εσόδων που παράγονται από τον φόρο χρησιμοποιούνται για την προώθηση της διανομής κινηματογραφικών ταινιών μέσω φορέων εικόνας ή υπηρεσιών βίντεο κατά παραγγελία. Το υπόλοιπο θα κατευθύνεται μαζί με τους φόρους των φορέων εκμετάλλευσης κινηματογραφικών αιθουσών και των τηλεοπτικών οργανισμών, μέσω άλλων διαύλων, στη γενικότερη προώθηση της παραγωγής ή της διανομής κινηματογραφικών ταινιών.
- (55) Στο άρθρο 13 παράγραφος 1 της οδηγίας 2010/13/ΕΕ προβλέπονται μέτρα για την προώθηση των ευρωπαϊκών έργων υπηρεσιών οπτικοακουστικών μέσων κατά παραγγελία, καθώς και ότι το κράτος μέλος που έχει δικαιοδοσία επί των παρόχων των εν λόγω υπηρεσιών εξασφαλίζει αυτήν την προώθηση. Αυτό μπορεί να γίνει, για παράδειγμα, μέσω οικονομικής συμβολής των εν λόγω υπηρεσιών για την παραγωγή ευρωπαϊκών έργων.
- (56) Το γεγονός ότι ο επίμαχος φόρος αποσκοπεί στη χρηματοδότηση ενός δημόσιου φορέα, τα καθήκοντα του οποίου περιλαμβάνουν, μεταξύ άλλων, την προώθηση της παραγωγής και της διανομής ευρωπαϊκών έργων, εγείρει αμφιβολίες ως προς το κατά πόσον υπάγεται στο άρθρο 13 παράγραφος 1 της οδηγίας 2010/13/ΕΕ. Στο άρθρο 13 παράγραφος 1 της οδηγίας 2010/13/ΕΕ δεν αναφέρεται κατά πόσον η προώθηση ευρωπαϊκών έργων πρέπει να πραγματοποιείται χωρίς τη συμμετοχή άλλων ενδιαφερομένων, εκτός του ίδιου του παρόχου υπηρεσιών κατά παραγγελία.
- (57) Επιπλέον, η επιβολή ενός φόρου όπως ο επίμαχος σε υπηρεσίες από ένα κράτος μέλος, οι οποίες στοχεύουν στην αγορά άλλου κράτους μέλους, εγείρει το ερώτημα κατά πόσον με αυτόν τον φόρο αμφισβητείται η αρχή που κατοχυρώνεται στο άρθρο 2 παράγραφος 2 στοιχείο α) της οδηγίας 2010/13/ΕΕ ότι το κράτος μέλος στο οποίο είναι εγκατεστημένος ένας πάροχος υπηρεσιών οπτικοακουστικών μέσων έχει δικαιοδοσία επί του εν λόγω παρόχου.
- (58) Προτάθηκε τροποποίηση της οδηγίας 2010/13/ΕΕ για να διασφαλιστεί ότι αυτή θα λαμβάνει υπόψη με εύλογο τρόπο τις γραμμικές και μη γραμμικές εξελίξεις της αγοράς σε σχέση με τις υπηρεσίες οπτικοακουστικών μέσων. Η πρόταση γι' αυτήν την τροποποίηση εγκρίθηκε από την Επιτροπή στις 25 Μαΐου 2016 ⁽¹²⁾. Σε αυτήν διευκρινίζεται ότι τα κράτη μέλη έχουν το δικαίωμα να υποχρεώνουν τους παρόχους υπηρεσιών οπτικοακουστικών μέσων κατά παραγγελία να συμβάλλουν οικονομικά στην παραγωγή ευρωπαϊκών έργων. Με την προτεινόμενη τροποποίηση του άρθρου 13 διευκρινίζεται ειδικότερα ότι τα κράτη μέλη έχουν το δικαίωμα να υποχρεώνουν παρόχους υπηρεσιών οπτικοακουστικών μέσων κατά παραγγελία, οι οποίοι είναι προσανατολισμένοι σε θεατές στην επικράτειά τους, όμως είναι εγκατεστημένοι σε άλλο κράτος μέλος, να καταβάλλουν τις εν λόγω συμβολές. Για την περίπτωση αυτή, η προτεινόμενη τροποποίηση προβλέπει ότι η οικονομική συμβολή βασίζεται μόνο στα έσοδα που επιτυγχάνονται στο κράτος μέλος προορισμού. Αν το κράτος μέλος στο οποίο είναι εγκατεστημένος ο πάροχος επιβάλλει οικονομική συμβολή, λαμβάνει υπόψη τυχόν οικονομικές υποχρεώσεις που επιβάλλουν τα κράτη μέλη προορισμού.
- (59) Η Επιτροπή θεωρεί την προτεινόμενη διατύπωση του άρθρου 13 της οδηγίας 2010/13/ΕΕ διευκρίνιση των δυνατοτήτων που ήδη υπάρχουν στο πλαίσιο της τώρα ισχύουσας οδηγίας. Αυτό το άρθρο δεν πρέπει να ερμηνεύεται, επίσης στην έκδοση που πρέπει να εφαρμοστεί για τους σκοπούς της παρούσας απόφασης, σαν να παρεχόταν στο κράτος μέλος στο οποίο είναι εγκατεστημένος ο πάροχος η αποκλειστική αρμοδιότητα να επιβάλλει φόρο στους παρόχους υπηρεσιών οπτικοακουστικών μέσων κατά παραγγελία, για τη συμβολή στην παραγωγή ευρωπαϊκών έργων, για την αγορά δικαιωμάτων σε αυτά τα ευρωπαϊκά έργα ή για τον καθορισμό του ποσοστού και/ή την προβολή ευρωπαϊκών έργων στους καταλόγους προγράμματος της υπηρεσίας οπτικοακουστικών μέσων κατά παραγγελία. Και τούτο διότι η διατύπωση του άρθρου δεν είναι ούτε κατηγορηματική ούτε απεριόριστη. Επιπλέον, η επιβολή φόρου στους παρόχους υπηρεσιών οπτικοακουστικών μέσων κατά παραγγελία είναι μόνο ένα παράδειγμα δυνατών μέτρων που μπορεί να λάβει το κράτος μέλος με δικαιοδοσία.
- (60) Η ερμηνεία, σύμφωνα με την οποία εφαρμόζεται η αρχή της χώρας προέλευσης σύμφωνα με το άρθρο 2 παράγραφος 1 της οδηγίας 2010/13/ΕΕ σε φόρους, όπως εκείνος στην προκείμενη υπόθεση, οδηγεί σε καταστάσεις στις οποίες

⁽¹²⁾ Πρόταση οδηγίας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για την τροποποίηση της οδηγίας 2010/13/ΕΕ για τον συντονισμό ορισμένων νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών σχετικά με την παροχή υπηρεσιών οπτικοακουστικών μέσων ενόψει των μεταβαλλόμενων συνθηκών της αγοράς [COM(2016) 287 final], <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/EL/TXT/HTML/?uri=CELEX:52016PC0287&from=EL>

πάροχοι που δραστηριοποιούνται στην ίδια αγορά, υπόκεινται σε διαφορετικές υποχρεώσεις. Στην πραγματικότητα, η ερμηνεία σύμφωνα με την οποία ένα κράτος μέλος θα έπρεπε να απαλλάσσει από τη συμβολή για την προώθηση ευρωπαϊκών έργων παρόχους υπηρεσιών βίντεο κατά παραγγελία, οι οποίοι απευθύνονται στοχευμένα στο κοινό του αλλά είναι εγκατεστημένοι σε άλλο κράτος μέλος, θα οδηγούσε σε διακρίσεις σε βάρος των παρόχων που είναι εγκατεστημένοι στο πρώτο κράτος μέλος και υπόκεινται σε φόρο, ενώ και οι δύο πάροχοι ανταγωνίζονται στην ίδια αγορά.

- (61) Επιπλέον, η έκταση της αύξησης του μεριδίου αγοράς της διασυνοριακής παροχής υπηρεσιών βίντεο κατά παραγγελία και, ως εκ τούτου, η σημασία της συμβολής της στο ταμείο κινηματογράφου, όπως αναφέρεται στην αιτιολογική σκέψη 28, δεν ήταν ακόμη εμφανής τη στιγμή θέσης σε εφαρμογή της οδηγίας 2010/13/ΕΕ. Η Επιτροπή διαπιστώνει ειδικότερα ότι το μέτρο που κοινοποιείται από τη Γερμανία περιορίζει ρητώς τα φορολογητέα έσοδα στα έσοδα που επιτυγχάνονται στο κράτος μέλος προορισμού, επί των οποίων δεν εισπράττεται ήδη συμβολή στο κράτος μέλος εγκατάστασης.
- (62) Κατά συνέπεια, δεν τίθεται υπό αμφισβήτηση, ειδικότερα από την οδηγία 2010/13/ΕΕ, το παραδεκτό της επιβολής φόρου επί ορισμένων παρόχων υπηρεσιών βίντεο κατά παραγγελία, οι οποίοι παρέχουν τις υπηρεσίες τους από τόπους εγκατάστασης εκτός Γερμανίας.

6. ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ

- (63) Ως εκ τούτου, η Επιτροπή καταλήγει στο συμπέρασμα ότι η τροποποίηση του καθεστώτος ενισχύσεων του FFG την οποία προτίθεται να εφαρμόσει η Γερμανία για τη στήριξη της διανομής βίντεο κατά παραγγελία είναι συμβατή με το άρθρο 107 παράγραφος 3 στοιχείο δ) και το άρθρο 110 της ΣΛΕΕ και δεν παραβιάζει την οδηγία 2010/13/ΕΕ,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Το μέτρο το οποίο προτίθεται να εφαρμόσει η Γερμανία με τον νόμο Filmförderungsgesetz σύμφωνα με την έβδομη τροποποίησή του είναι συμβατό με την εσωτερική αγορά κατά την έννοια του άρθρου 107 παράγραφος 3 στοιχείο δ) της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Κατά συνέπεια, εγκρίνεται η εφαρμογή του μέτρου.

Άρθρο 2

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στην Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας.

Βρυξέλλες, 1η Σεπτεμβρίου 2016.

Για την Επιτροπή
Margrethe VESTAGER
Μέλος της Επιτροπής